

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ (8, 6, 6, 7.)

Πε ρὶ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ παὶ δί α πάμ πλη θῆ Σω σμέ νά ἴ σταν τάι, ἰ δοῦ! Εὐ-

δαί μο νες χο ροῖ. Ψάλλουν, Δόξα, Δόξα, ἐν ὁ φί στοις τῷ Θεῷ!

2. Φορέματα λευκά ἐκεῖ
Φορεῖ καθὲν αὐτῶν
Καθὲν εἰς δόξαν κατοικεῖ,
Εἰς φῶς εὐλογητόν.
Ψάλλουν, κ. τ. λ.

3. Πρὸς τὸν ὥραϊον οὐρανὸν
Τίς ἔφερεν αὐτά;
Εἰς τὸν τρισάγιον ναὸν
Πῶς ἔγειναν δεκτά;
Ψάλλουν, κ. τ. λ.

4. Ὑπὲρ αὐτῶν ἀπέθανεν
Ὁ ἄμωμος Ἀμνός.
Τὸ αἷμ' αὐτοῦ τὰ ἔρρανέ
Καὶ ψάλλουν ἱλαρῶς
Ψάλλουν, κ. τ. λ.

5. Ἐπὶ τῆς γῆς ἐζήτησαν
Τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ,
Κ' ἰδοὺ τὸν ἐπροσκύνησαν,
Κ' ἐνώπιον Αὐτοῦ,
Χορὸς—Ψάλλουν, κ. τ. λ.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Διὰ νὰ ἐννοῇ τις τὴν ἀλήθειαν πρέπει νὰ τὴν ἀ-
γαπᾷ καὶ νὰ ζῇ ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Ἐκ τῶν ἑκατὸν ἀγαθῶν τῆς παρουσίας ζωῆς τὰ
ἐννενήκοντα ἐννέα εἶναι ἡ ὑγεία.

Αἱ οἰκίαι ἡμῶν πρέπει νὰ ᾔναι τοῦλάχιστον τόσῳ
ἀγίαι ὥσπ' αἱ ἐκκλησίαι ἡμῶν.

Τὰ πράγματα δὲν πρέπει νὰ γίνωνται διὰ σιγ-
μαίαις προσπάθειας, ἀλλὰ διὰ προετοιμασίας γενομέ-
νης κατὰ παρελθούσας σιγμάς.

Νομίζω εἶπεν, ὁ Κάτων, ὅτι ἡ μεγίστη ἀρετὴ εἶναι
τὸ νὰ χαλιναγωγῇ τις τὴν γλῶσσαν του· ὁ γνωρίζων
νὰ σιωπᾷ, καὶ μάλιστα ὅταν ἀκόμη ἔχῃ δίκαιον, εἶναι
ὁ πλησιέστατος εἰς τοὺς Θεούς.

Μόνον τρεῖς τρόποι ὑπάρχουν, ὡς εἰπέ ποτε σοφός
τις ἀνὴρ, κατὰ τοὺς ὁποίους δύναται νὰ κερδίξῃ τὰ
πρὸς τὸ ζῆν ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὁ ἄνθρωπος· ἔχουν
ἐργαζόμενος, ἐπαιτῶν ἢ κλέπτων. Οἱ μὴ ἐργαζόμε-
νοι—παραμόρφωσον τὸ πρᾶγμα ὥπως ἀγαπᾷς· μετα-
χειρίσῃς ὅσας ὥραϊας φράσεις καὶ πομπώδεις λέξεις καὶ
ἂν θέλῃς, ἀδιάφορον τοῦτο, τὴν οὐσίαν τοῦ πράγμα-
τος δὲν δύνασαι προῶς νὰ τὴν μεταβάλλῃς—οἱ μὴ ἐρ-
γαζόμενοι, λέγω μεταχειρίζονται τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἄλ-
λων δύο τρόπων.